

Het
bestemmings-
plan

pagina 14

Na-druk-geluk-
brug

pagina 16

Dieren knuffe-
len op de Schin-
keleilanden

pagina 18

Schip op het
Buitenij
vergaan

pagina 23

Het laatste nummer met een leus!

Vertrouwen

Ik moest deze dagen plotseling denken aan onze 4-jarige Jasper die telkens vol bravoure roept dat hij nu echt zonder zijwieltjes kan fietsen. Hij gaat nu net zo hard als een echte wielrenner, "toch papa?"

Op een ochtend dacht ik dat het er nu maar eens van moest komen. Fietsen zonder zijwieltjes, wat Jasper zo graag wilde. Ik liep er al enige tijd tegenaan te hikken. Tegen het vooruitzicht van een pijnlijke rug van het vele kromlopen, door hem vast te houden aan zijn kleine "grote" fiets.

Bovendien... Marc is eigenwijs en wil het toch net even anders doen. Ik ging op zoek naar bruikbare materialen in mijn rommelhok. Zie ik daar opeens een stuk CV-buis staan, dat al in een hoek gebogen was. In

een flits zag ik het voor me. Een buis, gebogen onder 3 hoeken, vastgemaakt aan de bagagedrager. Ik ging aan de slag en binnen een uurtje was de klus geklaard. Het eten kon eigenlijk al op tafel, maar een eerste

Droomt u er ook van uw eigen woonark te bouwen?

Aarzel niet en maak kennis met ABC Arkenbouw.
Al 15 jaar specialist in het bouwen van woonarken.
Van klein tot groot, van modern tot klassiek en
alles wat daar tussen zit.

Kwaliteit voor ieders budget

Door het efficiënte bouwproces bouwen we zeer snel.
Hierdoor bouwen wij voor ieders budget maar altijd
kwaliteit tot in detail.

- Volledig vrije indeling van alle verdiepingen
- 15% energiebesparing door uitstekende isolatie
- Tot in de puntjes verzorgde afwerking
- Oplevering met Vereniging Eigen Huis
- Politiekeurmerk Veilig Wonen

ABC Arkenbouw

Drijvende kracht achter uw woonwens

Bezoekadres: Griend 3, 8321 MN Urk, T 0527 201345

Kijk voor inspiratie op www.arkenbouw.nl

proefrit konden we niet meer uitstellen. Jasper liep enthousiast springend naast de fiets. Aan iedereen die het maar horen wilde werd het verteld: “ik ga zonder zijwieltjes fietsen”. Dat ene kwartiertje werd, in plaats van hangen aan de zijwieltjes, hangen aan mijn ondersteuning. Erg leuk om te merken dat de constructie werkte. Een paar dagen later, het was slecht weer geweest, gingen we voor de tweede keer op pad. Tot mijn verbazing leek Jasper het nu al meer in de gaten te hebben. Hij leunde minder op mij en keek goed vooruit. Ik moedigde hem aan en bekrachtigde alle goede dingen om hem vertrouwen te geven. Langzaam verslaptte ik mijn greep en liet de stang even los. Onmiddellijk begon Jasper te slingeren. Ik greep snel weer vast, maar bedacht me dat hij dan pas kon leren door het te ervaren. Voelen hoe je het slingeren moet corrigeren bijvoorbeeld. Ik mocht hem loslaten en dat is een hele kunst. Daarnaast is vertrouwen geven, vertrouwen krijgen. Dus ik riep dat hij het heel goed deed en liet wederom langzaam los. Zo fietste hij 100 meter al slingerend helemaal zelf. Pas toen riep hij “je houdt me toch wel vast pap?”. Ik zei dat hij dat niet meer nodig had. “Je kunt het helemaal zelf, doe het

maar”. Hij stapte weer op en gaf me de mooiste glimlach van de wereld. “Je hoeft me niet meer vast te houden hoor, ik kan het nu zelf” en fietste zo weg. Ik denk dat het belangrijk is dat we naar onze kinderen uitstralen dat ze alles in essentie al kunnen. Om wat voor reden dan ook laten ze dingen nog niet zien. Maar juist door hen op die manier te benaderen, geef je hen het prachtige geschenk van vertrouwen, waardoor ze open (blijven) staan voor hun eigen kracht, en durven ontvangen wat ze nodig hebben.

Veel (speel)plezier!
Marc Dekker

Noot van de redactie: afgezien van het feit dat dit mooie verhaal een prachtvoorbeeld van ouderlijke wijsheid behelst en ook van bootbewoners-vindingrijkheid, vonden we het uitermate geschikt om op de voorpagina van ons kerstnummer te laten prijken omdat juist op eerste kerstdag Jasper zijn vijfde verjaardag viert! Dat is een verhaal apart, dat u op de VWZ-website terug kunt vinden.

Algemene Ledenvergadering VWZ

**De eerstvolgende ALV is gepland voor
maandag 1 maart 2010
bij Arsenal.**

**Schrijf het nu alvast op in je splinternieuwe agenda!
Nadere details volgen te zijner tijd.**

Nog eens 'wat LED je?'

In de vorige editie van de Nieuwsbrief heb ik de resultaten besproken van een aantal proeven met LED-lampen. Mijn conclusie was dat LED-lampen, ondanks de hype, nog niet echt uitontwikkeld zijn. Ook door de erg hoge prijzen kon ik het voor mijzelf niet rechtvaardigen om grootschalig op die lampen over te stappen

Toen ik dat schreef, had ik mijn exemplaar van de postcodeloterij nog net niet kunnen ophalen en uitproberen. Nu ik dat wel heb gedaan, moet ik toegeven dat we een reuze stap verder zijn. Ik ben dermate onder de indruk, dat ik nu proefresultaten laat zien die, als u ons herfstnummer nog bij de hand hebt, meteen het verschil met de voorgaande generatie LED-lampen demonstreren.

Hoe deze LED-lamp-versie is ontstaan

De lamp van de postcodeloterij heet officieel Pharox 300 en is begin 2009 op de markt gebracht. De maker is Lemnis Lighting, een start-upbedrijf van Tendris Holding, dat zelf een initiatief is van twee telgen van de familie Philips, te weten Frans Otten en Warner Philips. Tendris Holding doet aan het opstarten van 'groene' bedrijven, waarbij het beoogde doel is met projecten of producten een bijdrage leveren aan de strijd tegen mondiale (klimaat)problemen. Lemnis Lighting werd ongeveer vijf jaar geleden opgericht om LED-verlichting tot een volwassen en marktrijpe lichtbron te ontwikkelen. Daarbij werden de kinderziektes eerlijk onder ogen gezien en werd - en wordt nog steeds - naar oplossingen gezocht.

Gaandeweg heeft het bedrijf aandacht besteed aan de mogelijkheid om de leefomstandigheden van arme mensen in ontwikkelingslanden te verbeteren. Dat was niet zuiver altruïstisch: een experimenteel model LED-lamp die in Nederland niet aanvaardbaar is, wordt wel gretig ontvangen door mensen die tot nu toe geen elektrisch licht hadden. Zo is het een 'win-win' opzet, want het eerste product was een goedkope, nogal primitieve LED-lamp op een accu die overdag via een zonnepaneel wordt opgeladen. Intussen is ijverig gewerkt aan het oplossen van de problemen van de oudere generatie LED-lampen, die in twee (grote) woorden kunnen worden opgesomd: lichtopbrengst en kleurweergave.

Hoe zien we kleur?

De foto's laten zien dat het met de lichtopbrengst van de Pharox 300 aardig in orde is. De verlichting onder deze lamp van 6 Watt (eigenlijk iets minder zelfs) is qua felheid nauwelijks te onderscheiden van die van een gloeilamp van 60 Watt.

Over de kleurweergave valt echter opmerkingen te maken. Op de vergelijkende foto's (die u straks in kleur op de VWZ-website kunt bewonderen) zien we dat het licht van de gloeilamp een roze tint heeft, terwijl dat

van de Pharox een beetje bruin-geel ofwel groenig lijkt, ondanks dat men beweert zijn best te hebben gedaan om hetzelfde licht te produceren als van een gloeilamp.

Waarom dat zo moeilijk is, komt door de manier waarop licht ontstaat. Sinds de dageraad van de geschiedenis hebben mensen maar één vorm van licht ervaren, de 'warm-voorwerp' uitstraling. Dat is licht dat wordt afgegeven door objecten die van zichzelf geen lichtbron zijn, maar die gaan gloeien als ze heet worden. In het Engels spreekt men van 'black-body radiation'. Kenmerkend voor dit soort licht is een evenredige verdeling over de golflengtes, zonder pieken en dalen. De (enkele) piek-golflengte is afhankelijk van de temperatuur en schuift verder richting blauw (kortere golflengtes) bij hogere temperaturen. De lichtsterkte aan de blauwe kant van deze piek neemt vrij abrupt af. Een en ander komt omdat korte golflengtes met meer energie gepaard gaan en er bij hoge temperaturen meer energie beschikbaar is.

Behaaglijk

Bij kamertemperatuur is de uitstraling erg zwak en ligt de pieksterkte in het infrarood, wat niet zichtbaar is, maar wel voelbaar, als warmte. Zelfs een persoon met een iets hogere temperatuur dan de omgeving, is van dichtbij via zijn/haar infrarode uitstraling te voelen. Een smeulende kool in de open haard is heet genoeg om zichtbaar rood licht af te geven, maar er komt ook nog heel veel infrarood bij, waar wij normaliter blij mee zijn. In een gloeilamp is de temperatuur hoger, namelijk ongeveer 3000 K (ter vergelijking: kamertemperatuur is onder de 300 K) en het licht daarvan bevat alle zichtbare golflengtes, al weegt het rood-oranje iets zwaarder dan het groen en blauw. Zonlicht komt overeen met 5800 K en voor de meeste mensen geldt dit als 'wit', dat wil zeggen dat alle kleuren (golflengtes) even sterk zijn.

Onze ervaring van kleur bij de objecten om ons heen komt vanwege het verschil in de manier waarop zij licht van verschillende golflengtes reflecteren. Een sinaasappel reflecteert voornamelijk oranje licht, maar ook kleinere hoeveelheden van andere kleuren. Als wij die sinaasappel echt als oranje willen zien, dan moet de lichtbron een min of meer evenredige golflengteverdeling hebben. Zou het licht weinig echt oranje licht bevatten, maar wel pieken in rood en groen, dan zal het effect sterk afhankelijk zijn van hoeveel rood en hoeveel groen. Bij

ongelijke verdeling zal de sinaasappel er onnatuurlijk uitzien, bijvoorbeeld erg fel rood-oranje. Dit effect zie je soms onder TL-verlichting.

Energiesnippers

Bij LEDs zit het duidelijk anders dan bij hete voorwerpen. Een LED werkt volgens principes van de kwantummechanica, waarbij energie in kleine pakketten van vaste groottes wordt opgedeeld. Deze vaste groottes komen overeen met vaste lichtgolflengtes en zo komt het dat het LED-licht uit een klein aantal piekgolflengtes bestaat. Pogingen om witlijkend licht met een combinatie van LEDs te produceren hebben geen bevredigend resultaat opgeleverd. Wel de zogenaamde sfeerlichten van Philips die aardige kleurenshows kunnen opwekken!

In de Pharox wordt het nog weer anders gedaan. Daar geven de LEDs licht af in de blauwe en (ultra)violetten golflengtes en dit licht valt op een fosforlaag aan de binnenkant van het glas. Fosfor dat met UV-licht bestraald wordt, geeft licht af van een aantal zichtbare golflengtes. Elk fosfor produceert meerdere pieken en het is mogelijk om een mengsel van meerdere fosforen te brouwen waarvan het licht min of meer op wit lijkt.

Ondanks alles is dit licht net niet hetzelfde als dag- of gloeilamplicht, al komt het dicht in de buurt. Als je vergelijking uitsluit door het gloeilampgedeelte van de foto af te dekken, kun je wanen dat je naar een normaal beeld kijkt. Maar dan begin je afwijkingen te zien, zoals de onnatuurlijke kleuren op het water. Voor sommige mensen zijn dergelijke dingen helemaal niet storend, voor andere wel een beetje, maar je komt ook mensen tegen die zich er enorm aan ergeren. Die zullen er wat langer over doen om overal Pharoxen in te draaien!

Het is een opluchting dat er met de Pharox over de energiezuinigheid niet gelogen wordt (**zie aanhangsel op bladzijde 31**).

Bezwaren

Ik hoor van enkele gebruikers dat ze last hebben van de extra lengte van de Pharox-lamp, waardoor deze in een bestaande armatuur uitsteekt. Dan is het felle wit van het licht storend.

Voor mij is de prijs van deze lampen ook een torenhoog struikelblok. Wie levenslang minder dan een euro per stuk voor peren heeft betaald, zal niet gauw 26 euro voor een Pharox uitgeven. Dat hij 25 jaar meegaat? Wie kan dat bewijzen? In deze wereld is er gegarandeerd niemand die zijn Pharox-lamp al 25 jaar in gebruik heeft!

Het was een meesterzet van Lemnis om miljoenen Pharoxen door de postcodeloterij te laten kopen en uitdelen. Bij de loterij zelf heeft niemand er last van

dat het licht net geen echt wit is en het massale uitdelen van de lampen laat heel veel mensen er kennis mee maken. Het geldt dat de Postcodeloterij heeft neergeteld, kan door Lemnis gebruikt worden om de lampen verder te ontwikkelen. Als de volgende generatie Pharoxen verschijnt zal het publiek dolgelukkig zijn met de verbeterde prestaties.

Over de marketing-hype en vooral de overdreven verpakkingen van Lemnis Lighting zwijg ik voorlopig, maar ik raad u af, de hieronder geciteerde websites te bezoeken, als u zonder ergernis van overdadige web-designtrucs iets concreets over het bedrijf of de lampen wil leren. Ga liever Googlen of (aanrader) raadpleeg Wikipedia!

LED op internet
www.lemnislighting.com
www.mijnpharox.nl

Hier de Pharox 300 naast een gloeilamp van 60W. De Pharox-lamp lijkt stukken minder fel, maar dat komt omdat de lichtafgave verspreid is over de hele oppervlakte van het glas.

De verlichting op twee identieke voorwerpen van dichtbij gezien. De lichtsterkte onder de beide lampen is nagenoeg gelijk maar in de kleurweergave is een klein verschil zichtbaar. Het effect is voor veel mensen acceptabel, maar voor andere niet te pruimen.

Buurtthermometer hulpmiddel in strijd tegen inbraak?

In de Pijp, is deze zomer door het stadsdeel een nieuw initiatief in het leven geroepen: de 'buurt-thermometer'. Dit wil zeggen, dat buurtbewoners die zicht hebben op hoe, waar en hoeveel overlast jongeren geven, in nauw contact staan met het stadsdeel (bron: stadsdeelkrant Oud Zuid 3/9/09). In de veiligheidscommissie is besproken, dat dit ook voor onze buurt een mogelijkheid zou zijn. Als er mensen zijn, die zich hiervoor opgeven (er is er al één) dan kan de commissie contact opnemen met het stadsdeel en zien of ook wij met buurt-thermometers kunnen gaan werken. In meerdere buurten bestaat dit verschijnsel al en het functioneert goed. r.

Het lijkt ons een heel goed middel. Het is geen panacee, maar alle kleine beetjes helpen. Heeft het feit, dat er deze zomer niet zoveel inbraken waren als afgelopen winter, te maken met het vaker patrouilleren door de politie? Wij denken van wel. Zeer onlangs is helaas aan het noordeinde van het Jaagpad weer ingebroken.

Taken van de buurt-thermometer: het stadsdeel benadert je ongeveer één keer per twee maanden met een paar concrete vragen over overlast in de buurt en

gaat met deze informatie aan de slag. Je kan zelf ook contact opnemen met de vaste contactpersoon van het stadsdeel als je overlast ervaart of ziet of hoort. De leden van de buurt-thermometer kunnen gratis deelnemen aan diverse cursussen en trainingen, bijvoorbeeld een dag meelopen met de politie. Dus als je dit leuk vindt, geef je op bij ondergetekende.

Namens de commissie Veiligheid,
Hanneke Folgering (06-15225065)

**Computer problemen?
PC Eerstehulp lost ze voor u op!**

Ik kom bij u langs op de woonboot.

**40 euro per uur incl. BTW voor particulieren, excl. BTW voor bedrijven.
Geen voorrijkosten. Eerste uur van eerste bezoek: introductieprijs van 30 euro.**

Referentie: Ik heb 100 % goede ervaring met Michiel Hesseling van PC Eerstehulp. Ik durf hem zonder de minste reserve aan te bevelen aan buurtbewoners. Hij is goed (voor zover ik kan beoordelen als semidigibeeet, maar ook voor die groep is hij juist zo prettig, omdat hij zich goed kan verplaatsen hierin) en prettig en betrouwbaar. Hanneke Folgering, Woonbootbewoonster.

**www.pceerstehulp.com
michiel@pceerstehulp.com
020-6700596
Kvk: 34212376 0000**

De buurtregisseur

Uiteraard hebben wij leden overal in het stadsdeel maar het leeuwendeel ligt in de Schinkel. Het zou hier één buurt kunnen zijn maar dat is het niet. Aan weerszijden van de Schinkel zijn er twee buurten en dus ook twee buurtregisseurs.

Aan de westzijde van de Schinkel liggen de boten in de Hoofddorppleinbuurt, met buurtregisseur Charles de Vries, terwijl de boten aan de oostzijde in de Van Tuyllbuurt liggen, met buurtregisseur Ton Engelgeer. Het is interessant om hun pagina's op de website van de politie te bezoeken. Dit zijn de webadressen:

Charles de Vries

<http://www.politie-amsterdam-amstelland.nl/get.cfm?id=522>

Ton Engelgeer

<http://www.politie-amsterdam-amstelland.nl/get.cfm?id=293>

Wat u op deze webpagina's zal opvallen is dat in beide gevallen de aanwezigheid van de woonboten in het werkterrein niet eens genoemd wordt. Deze constatering

vormt aanleiding voor de commissie veiligheid van de VWZ er werk van te maken en beide heren uit te nodigen voor een kennismaking op de ALV van de vereniging.

Weer een goede reden dus, om de ledenvergadering bij te wonen!

Dave

Ardesch
waterwonen

Ambacht & passie

Comfortabel wonen op het water met lage woonkosten is een luxe waar Ardesch-eigenaren volop van genieten. Een Ardesch wordt dan ook met veel aandacht gebouwd. De duurzame kwaliteit betaalt zich terug in gering onderhoud en laag energieverbruik. Wilt u weten hoe uw gewenste waterwoning een Ardesch kan worden? Bezoek dan onze website.

Ardesch Waterwonen is een product van Dijkhuis Aannemersbedrijf

www.ardeschwaterwonen.nl

Lieve Wilbert

Ingezonden brieven

OVERIGE BEKENDMAKINGEN

VERKEERSMAATREGELEN

Voornemen tot verkeersbesluit

Het Dagelijks Bestuur wil het volgende verkeersbesluit nemen:

- Het IJshaanpad en de Jachthavenweg worden aangewezen als 30 km/u-gebied (VB 494)

De stukken die op deze voorgenomen verkeersbesluiten betrekking hebben, liggen vanaf 11 september tot en met 23 oktober 2007 ter inzage bij onze informatiecentra aan de Karel du Jardinstraat 65 en Koninginneweg 1.

Indien u belanghebbende bent, kunt u over deze voornemens schriftelijk, mondeling of per e-mail uw zienswijze kenbaar maken.

Uw schriftelijke zienswijzen kunt u sturen aan het Dagelijks Bestuur van Stadsdeel Oud-Zuid, Postbus 5160, 1007 ED Amsterdam. Indien u mondeling uw zienswijze kenbaar wilt maken, kunt u ons bellen via telefoonnummer 6781678. Indien u uw zienswijze wilt mailen, dan kan dit naar stadsdeel@oudzuid.amsterdam.nl.

Amsterdam, 11 september 2007

Het Dagelijks Bestuur van Stadsdeel Oud-Zuid

J.A.S. Boomgaardt, secretaris

E.J. de Vries, voorzitter

Lieve Wilbert,

Tijdens het opruimen van een bureaulade kwam ik een knipsel tegen uit de stadsdeelkrant van 11 september 2007 waarin onder de kop 'Voornemen tot verkeersbesluit' stond: 'Het IJshaanpad en de Jachthavenweg worden aangewezen als 30 km/u gebied (VB 494)'. Ik ben een aantal maanden blijven opletten, vooral bij de mini-rotonde ter hoogte van Sporthallen Zuid, of er 30km-borden werden geplaatst, maar na verloop van tijd vergeet je zoiets als er niets gebeurt. Weet u wat er met dat voornemen van het Dagelijks Bestuur gebeurde? En of die regeling wel of niet komt?

G. Mold

Beste G.,

Het verbaast mij niet dat u zich afvraagt wat hier aan de hand is. Blijkbaar draaien de bestuurlijke molens nogal langzaam, maar draaien doen ze wel! De volgende stap werd zelfs minder dan een jaar later gezet. U kon erover lezen tijdens de zomervakantie van 2008, toen in de stadsdeelkrant van 6 augustus het ontwerp verkeersbesluit 494 werd aangekondigd. Dat document zou zes weken lang op het stadsdeeltkantoor ter inzage liggen. Zo ziet u dat er prompt aan het werk is gegaan. Nu kan ik niet ontkennen dat de volgende stap nogal lang op zich laat wachten. Misschien helpt het als u er een telefoontje aan waagt en eens vraagt hoe het geheel vordert. Het kan wel handig zijn als u bij wijze van voorbereiding, de twee genoemde stadsdeelkranten van de website van het stadsdeel downloadt.

Wilbert

Lieve Wilbert,

Als er één automobilist is die sympathiseert met fietsers, dan ben ik het wel, een fietser in hart en nieren, gedwongen door de locatie van mijn werk om 's ochtends de auto te nemen in plaats van de verfrissende buitenlucht te mogen inademen. Maar nog voor ik het IJshaanpad af ben, is het adrenalineniveau in mijn bloed gestegen tot ver boven de toegestane waarde, heb ik een rood waas voor ogen en is mijn stemming gewoonweg bloeddorstig te noemen. Hoe dat zo komt? Door die (en nu censureer ik even de bijvoeglijk naamwoorden) fietsers die zo even na achten in rotten van zes (in de breedte dan) het ge-

hele wegdek in beslag nemen. Het vervloekte, sorry, verplichte fietspad is inmiddels geëgaliseerd tot een spiegelachtig glad oppervlak en nog rijden die [...] fietsers midden op de weg. Wat kan ik daaraan doen?

A. Gressie te A.

Lieve A.,

Gewoon rustig blijven ademen. En ze niet doodrijden, ook al zou dat, als je dat structureel zou blijven doen, het aantal fietsers op de weg wel doen afnemen.

Lieve Wilbert,

In de zomer is het geen probleem om leuke dingen te vinden die je samen met je kleinkinderen op het water kunt doen. In deze tijd van het jaar valt dat echter tegen. Weet u iets wat niet te prijzig is en wat toch een leuk uitje is voor een groep mensen met kinderen?

Ko Nijn

Beste Ko,

Toevallig weet ik iets wat perfect bij uw situatie past. Connexxion runt elke zondag een veerdienst tussen het Centraal Station te Amsterdam en de Beverwijkse Bazaar. Om meer mensen met deze dienst kennis te laten maken heeft de provincie besloten deze boottocht tot het einde van 2009 gratis aan te bieden. Vanuit Amsterdam vertrekt de eerste vaart om 9.45 uur en vervolgens elk anderhalf uur tot 17.15 uur. De eerste vaart vanuit Beverwijk vertrekt om 9.00 uur en de laatste om 16.30 uur. Dat u opa bent hoeft geen belemmering te zijn, want de lage instap maakt de boot toegankelijk voor mensen in rolstoelen en/of met kindergagens. Zelf heb ik de Bazaar nooit bezocht maar die zal vast wel leuk zijn!

Lieve Wilbert,

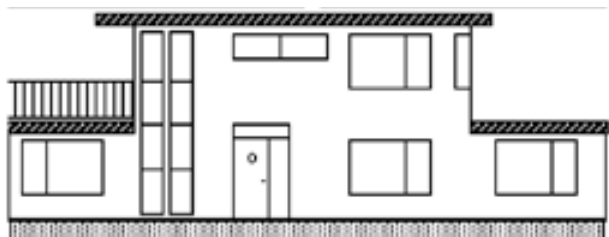
Binnenkort moet ik voor mijn werk (ik verkoop hummers in de Benelux voor een Amerikaans bedrijf) voor een paar dagen naar Gent in België. Als goede burger met hart voor het milieu wil ik uiteraard bij een ecologisch verantwoord onderkomen verblijven. Weet u zoiets aan te bevelen?

Hiep Okriet

Beste Hiep,

Toevallig dat u met die vraag komt! Vandaag zat er bij mijn dagblad, De Morgen geheten, een bijlage over energiezuinig wonen. In die bijlage stond een artikel over die manier van wonen, maar dan op het water. Je kunt de boot die in het artikel wordt besproken, ook bezoeken. Hij wordt namelijk als 'ecohostel' door de eigenaren gepresenteerd en je kunt er dus overnachten. Uit de verdere informatie verneem ik dat het daar gezellig en informatief is. Voor wie meer wil weten is er een website (link hieronder).

www.ecohostel.be

Arkon Woonschepen- onderhoud

www.arkonbouw.nl

nieuwbouw, verhogen, verlengen,
onderhoud

- voor:
- het bouwen van een nieuwe woonark
 - het nieuw opbouwen van uw huidige casco
 - het verlengen of verhogen van uw huidige woonark
 - het vernieuwen van de buitenwandbetimmering
 - het restaureren of vernieuwen van kozijnen
 - het plaatsen van isolerende beglazing
 - het aanbrengen van afmeervoorzieningen
 - het aanbrengen van een omloop
 - het installeren van rioolpompinstallaties
 - alle voorkomende verbouwingen aan het interieur
 - sanitair gas water elektra CV

Arkon tel. 020-6166651
info@arkonbouw.nl

MARCEL

HAARMODE
voor hem en haar

Stadionweg 287
Hoek Stadionplein
Amsterdam
Tel. 020 - 6 79 90 11
Donderdagavond open

Even voorstellen

Het duurt nog even, maar op steiger 5 van het Ijsbaanpad komen nieuwe bewoners! Nog voordat de vorige nieuwsbrief goed en wel was uitgedeeld, kreeg ik een reactie op mijn artikeltje over het zielige bootje van de ons ontvallen Willem en over de makelaar die het gekocht had en er op – naar mijn mening – dubieuze wijze probeerde veel geld te verdienen. Mijn angst dat het arkje alleen maar van de website was gehaald om hem er later weer op te zetten, bleek ongegrond. Er zijn wel degelijk kopers. Alle reden dus voor een wel heel vroege Even voorstellen.

Yoland, Vincent en hun dochters Solee en Noah

Yoland Sikking heeft met haar man Vincent en hun dochters Solee en Noah het arkje gekocht en is druk doende om een spiksplinternieuwe ark tot stand te brengen. Ik zocht ze op in hun “oude” huis, waar ze nog wel even zullen blijven wonen, want de ark is nog lang niet klaar. Nu wonen ze in de Tweede Schinkelstraat, in een oude school. Yolanda, die ook wel Daf wordt genoemd, woont er al sinds 1983. Als studente trok zij in de oude school, die inmiddels gekraakt was en vol zat met studenten en krakers. Het dak was zo lek als een mandje, dus haar zolderkamertje was wat vochtig. Toch beviel het haar daar eigenlijk prima, dus toen ze een huurcontract aangeboden kreeg aarzelde ze geen moment. En zo komt het dat ze er al meer dan 25 jaar woont, zij het dan inmiddels op de begane grond in een gezellig lokaal waar de ruimte optimaal is benut. Alles zelf gedaan.

Maar met twee opgroeiende dochters, zijn ze eindelijk toe aan wat meer ruimte en licht. Zo viel hun oog op ons botendorp Toen ze via de ouders van een vriendin van Solee, die hier al jaren wonen, te horen kregen dat er iets te koop stond, werden ze dan ook meteen enthousiast. Inmiddels hebben ze bij alle burens een foldertje in de bus gedaan met hun gegevens. Dan

weten ze tenminste wie er komt wonen en wie er verantwoordelijk is voor het wel en wee van het oude wrakje. En dat werkt. Kort geleden kregen ze een telefoontje van een van de burens dat hij wat loslag. Vincent moet dan ook gauw weg om het arkje weer goed af te meren.

Ze kunnen zich voorstellen dat de omwonenden van het arkje ongeduldig wachten tot het wordt weggehaald. Toch kan dat juridisch niet. Een ligplaats mag maar vier maanden ongebruikt blijven, anders vervalt hij. En dat risico kunnen ze uiteraard niet lopen. Dus moet het oude arkje nog

even blijven liggen. Ze hebben er inmiddels wel het nodige aan gedaan. Zeven lagen oude vloerbedekking zijn verwijderd. Dat heeft Vincent zelf gedaan, beschermd door zo’n buitenaards pak, handschoenen en een zuurstofmasker. Wat een stank! Zelfs met masker op kon je niet langer dan 10 minuten binnen blijven zonder ziek te worden. De diverse planten- en diersoorten die ze aantreffen zouden een eigen hoofdstuk in de gids van stadsflora en fauna waard zijn. Brrr, wat een smerige bende. Ook al het asbest heeft Vincent heel voorzichtig verwijderd en afgevoerd. Het ergste is eruit, maar bewoonbaar is het arkje allerm minst. Ze overwegen nu om alvast te beginnen met het afbreken van de opbouw. De bak is nog prima, misschien zouden ze die nog kunnen verkopen. Maar alles wat erop zit is totaal verrot. De grappige of lelijke – al naar gelang de smaak van de lezer – parafernalia op de boot, het tegeltje met “van het concert des levens krijgt niemand een program”, het schilderijtje van het jongetje, alles mag weg. Dus als er nog burens zijn die interesse hebben, voel je vrij om het gewenste aandenken van de boot te slopen. Alles gaat toch weg!

Tussen de bedrijven door moet er natuurlijk ook nog gewerkt worden. Vincent is theatertechicus bij de Melkweg en Yolanda is free-lance communicatieadviseur. Ze werkt dan ook veel thuis, altijd goed voor

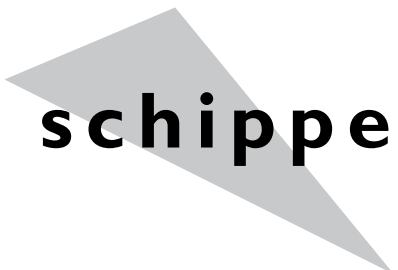
de sociale controle in de buurt. Ook voert zij het secretariaat van de Global Forest Coalition, een wereldwijde ngo (non-governmental organization) die de bossen en de rechten van inheemse volkeren beschermt. Zij verzorgt de nieuwsbrieven, de website en wat er zoal bij komt kijken. Over de hele wereld zitten zogenaamde Focal points, die een regio bedienen. Al met al lijkt het er sterk op dat Yolanda kan schrijven, een detail dat een redactielid van de Nieuwsbrief als muziek in de oren klinkt... Nu maar geduldig afwachten tot ze hier woont.

Als theatertechnicus is Vincent natuurlijk hartstikke handig. En dat komt mooi uit. Ze zijn namelijk van plan om alleen de bak bij een arkenbouwer te laten storten en vervolgens daar te plekke een ligplaats te huren om hem - overdekt - zelf te kunnen afbouwen, met twee collega's van Vincent die daar speciaal verlof voor opnemen. Het is nog niet makkelijk om een arkenbouwer te vinden die daartoe bereid is. Of ze willen allen de complete ark bouwen, of ze vergeten gewoon om de offerte ook daadwerkelijk op te sturen. En langzaam maar zeker krijgen ze haast. Want het ontwerp is klaar en ze zitten te popelen om liefst nog voor de zomer hun intrek in hun nieuwe ark te nemen. Yolanda geeft ruimhartig toe dat ze het ontwerp een beetje hebben afgekeken van Woltera en Raoul op steiger vier. Het wordt een ark met deels twee, deels drie verdiepingen en een hoog dakterras, waarvan het

hek op dakhoogte van de boot komt. Er komt veel glas, waarvan een groot deel van de ramen in de woonkamer helemaal opengeschoven moeten kunnen worden. Het wordt een stalen constructie met hangende plafonds, een technische uitdaging. De ark krijgt een wat Zen-achtige uitstraling met een duidelijk lijnenspel en een serene sfeer. Op de buitenkant zijn ze nog driftig aan het puzzelen. In eerste instantie ging de voorkeur uit naar witte stuc, maar ze twijfelen of dat niet snel vies wordt. Als iemand ervaringen wil uitwisselen, laat het even weten, ik heb de contactgegevens.

Nu maar hopen dat het allemaal een beetje opschiet. Ook de meiden kunnen niet wachten. Ze hebben de afgelopen zomer al heel veel gezwommen hier en sprongen naar hartelust van de duikplank. Wel vinden ze het jammer dat er op hun steiger alleen jongere jongetjes wonen. Solee zit in de eerste klas van het Amsterdamsch Lyceum en Noah in groep acht van de Notenkraker. Ze hopen wel dat er nog meer meiden van hun leeftijd in de buurt zijn om mee te "chillen", want voor spelen worden ze zo langzamerhand te groot. Dus, buurdames van die leeftijd, hou ze in de gaten, die twee blondines. Voor je het weet is het weer zomer en dan hopen ze hier te wonen.

Ellen

schippefelt

ONAFHANKELIJK SPECIALIST

in woonbootverzekeringen en woonboothypotheek.

- verzekeringen afgestemd op woonschepen
- alle SPECIFIEKE risico's van woonschepen verzekerd
- concurrerende premie
- ALLE mogelijke hypotheekvormen
- persoonlijke benadering
- als lid NVA onafhankelijk

MEER WETEN ? BEL, FAX OF E-MAIL ONS!

hogeweg 14 1098 cb amsterdam telefoon 020 - 69 31 042 fax 020 - 66 82 991 postbank 16 82 44 bank 46 80 75 518 e-mail info@schippefelt.nl

verzekeringen

pensioenen

hypotheek

financieringen

Onze nieuwste adverteerder

U hebt het op de vierde pagina van ons laatste nummer al kunnen zien: op de achtergrond van een effen bureaublad van Windows XP een advertentie voor 'PC Eerstehulp'. Achter die naam staat een man van vlees en bloed, Michiel Hesseling. Wij nodigden hem uit om zijn verhaal te vertellen..

Zijn eerste klant in onze drijvende buurt was Hanneke Folgering. Michiel komt al jaren bij haar aan huis om ervoor te zorgen dat de computers goed blijven werken. Zodoende beseft hij dat het hier een leuke buurt is, waar hij graag meer klanten wil werven. Een leuke buurt heeft volgens hem vaak leuke bewoners – al komt hij uiteraard niet alleen voor de gezelligheid! Uiteindelijk is hij een computerprofessional die al meer dan 10 jaar zijn vak als “privé systeembeheerder” of pc dokter uitvoert.

Als je zijn verhaal hoort geloof je er wel in. Hij heeft al twintig jaar geleden zijn eerste laptop aangeschaft en was een van de eersten onder zijn jonglerende vakgenoten (zie foto) die de computer in zijn werk toepaste. Dat was dus voornamelijk voor communicatie – in de tijd dat e-mail nog niet bestond en het besturingssysteem op je pc MS-DOS was.

Knutselen

In die tijd was iedereen nog bezig om het wiel uit te vinden en jonge knullen zoals Michiel vermaakten zich met het bouwen van eigen pc's en woeste pogingen om die apparaten steeds indrukwekkendere prestaties te laten leveren. Wie dat soort werk heeft gedaan weet tot aan de chips toe, hoe een pc in elkaar zit. Maar wat belangrijker is: hij zal heel vaak die cryptische boodschappen vol hexadecimale codes die je op het 'blauwe scherm van de dood' ziet, hebben moeten interpreteren en tot een actieplan ontwikkelen. Zó leer je op den duur hoe een ingewikkeld, oerklunzig besturingssysteem als Windows in elkaar steekt en hoe verschillende foutverschijnselen zich op laten lossen.

Met zijn lange staat van dienst heeft Michiel met bijna alle versies van Windows te maken gehad die er ooit zijn geweest, inclusief de allernieuwste '7'-telg. Je hoeft dus niet schromen hem erbij te roepen wanneer je oude grijze bak met CRT-scherm op Windows 98 ineens moeilijk gaat doen. Hij zal er raad mee weten, al is het maar om je te helpen met het overhevelen van je eigen programma's en archieven naar een iets moderner apparaat.

Bijvak

Als je je nu afvraagt waarom zo een begaafde pc-technicus niet inmiddels vicepresident is bij een flits automatiserings-start-up is dat niet verrassend. De verklaring is eenvoudig: Michiels eerste liefde is jongleren. Hij treedt regelmatig op, soms alleen en soms samen met een paar maten. Dat leven gaat geenszins samen met het hebben van een vaste baan bij een bedrijf van welke aard ook.

Tot een jaar of tien geleden trad Michiel voornamelijk in het buitenland op. Toen er echter kinderen kwamen, werd het tijd om minder te gaan reizen. Sindsdien werkt Michiel met zijn jongleershows voornamelijk voor More Balls Than Most (www.moreballs.com). Eindelijk kon hij nu ook zijn tweede passie, computers, tot zijn beroep maken door met zijn jarenlange computerervaring een ondersteunend freelancebedrijf op te richten.

Appelen

In de jongleerskringen zal Michiel wel eens met appels te maken hebben maar in zijn EHBO-werk komen ze niet voor. Hij is van huis uit pc-deskundige en biedt geen hulpdienst aan voor de Mac-gebruiker. Voor de pc-gebruiker in nood weet hij tot een vlotte diagnose te komen en zal ook meestal vlot een oplossing kunnen vinden. De meeste problemen zijn binnen één of twee uur opgelost.

Soms gaat het niet alleen om hardware- en besturingssysteemproblemen: Michiel kan ook veel tips aan de minder ervaren pc-gebruiker geven, zoals nuttige software-aanbevelingen voor speciale taken die de cliënt wil verrichten of zelfs hoe je Google het beste kunt gebruiken om nuttige antwoorden op specifieke vragen te verkrijgen. Ook zal hij je wel eens een tip kunnen geven over hardware-accessoires: welke echt nuttig voor je kunnen zijn en zelfs welk merk en/of model het meest billijk voor jouw specifieke situatie uit zal vallen.

Daarnaast vind ik Michiel een gezellig en aardig iemand om op bezoek te hebben. Dat scheelt een hoop als je in de knel zit met je PowerPointpresentatie die morgen klaar moet zijn terwijl je pc dienst weigert!

Houtbouwers van huis uit

Donkervoort chaletbouw

Met meer dan 40 jaar ervaring in de chalet bouw, heeft Donkervoort enige tijd geleden succesvol de markt van de arkenbouw betreden.

U zult merken dat vanaf uw eerste bezoek aan ons bedrijf alle aandacht en zorg wordt besteed aan uw nieuwe woning. Samen met u nemen wij uw wensen door en wordt er voor u geheel vrijblijvend een duidelijke prijsopgave en tekening gemaakt

Donkervoort Chaletbouw
Frankeneng 114
6716 AA - Ede Gld
Tel. 0318-634366

Internet: www.donkervoort.com
E-mail : info@donkervoort.com

Ook tijdens de bouw van uw woonark bent u bij ons van harte welkom. Na de bouw wordt uw woning op locatie op uw betoncasco geplaatst.

Laat onze kwaliteit u overtuigen en bel voor meer informatie of maak een afspraak om ons geheel vrijblijvend eens een bezoek te brengen.

K O M O - G E C E R T I F I C E E R D

Al 40 jaar dé woonbotenmakelaar

Woonbotenmakelaar

**Wij zijn de eerste beëdigde en tevens gecertificeerde
woonbotentaxateur van Nederland, actief door het hele land.**

Taxeren > Scherpe tarieven en kritische inspectie.

Verkopen > Vooraf advies, vrijblijvend en kosteloos.

Werkwijze > Wij maken samen met u een plan van
aanpak en werken op basis van 'no cure
no pay'. U betaalt alleen bij verkoop.

*Voor meer informatie
ga naar www.woonboot.nl.
Tot ziens!*

Willem Fenengastraat 28 | 1096 BP Amsterdam
tel 020 - 46 809 40 | fax 020 - 46 879 19
info@woonboot.nl | www.woonboot.nl

Hans Kok

Jon Kok

Het bestemmingsplan

Een interview met Bert Nubé

Een wat raadselachtig berichtje in het huis-aan-huisblaadje van de ABS dat rept over de medewerking van (het bestuur van) de VWZ aan het niet krijgen van een geluidsscherm was aanleiding om voormalig voorzitter Bert Nubé eens aan de tand te voelen over wat er nu allemaal aan de hand is.

Bert meldde dat er uiteraard geen sprake van is geweest dat de VWZ heeft geholpen ervoor te zorgen dat we geen geluidsscherm krijgen. Bert is juist een van de grote voorvechters voor een scherm en besteedt er nog altijd een flink gedeelte van zijn kostbare tijd aan.

Hij hecht er waarde aan om even terug te gaan in de geschiedenis. In 1999 werd de woonbotennota vastgesteld door Stadsdeel Oud Zuid. Er lag een hopeloos beleidsstuk van een wethouder die van toeten noch blazen wist, waarin maximale maten genoemd werden van 20 meter lang bij 5 meter breed en maar 4 meter hoog. Illustratief voor het gebrek aan kennis over woonboten was het het verbod om woonboten te voorzien van spiegelen-
d glas. Argeloze voorbijgangers zouden verblind kunnen

worden door het spiegelende glas en pardoës te water raken. Maar het belangrijkste was dat met het voorgestelde beleid veel boten bij vervanging kleiner terug zouden moeten komen. Niet een stimulans om vernieuwing op gang te brengen. Bovendien mocht de boot niet voorzien zijn van spiegelen-
d glas! Als dat plan ten uitvoer was gekomen, dan zou bijna niemand zijn oude boot meer willen vervangen door een nieuwe. Dat zou de leefbaarheid van deze buurt niet ten goede zijn gekomen. Dat is natuurlijk ook zo, hoewel al die gigantische blokkendozen mij ook niet altijd aanspreken... Maar het niet kunnen vervangen van boten die echt aan vervanging toe zijn, zou slecht uitpakken.

Het is de VWZ in de personen van Rob van der Schoot en Bert zelf gelukt om de woonbotennota te laten uitgaan van drie basisregels:

- Iedereen houdt wat hij heeft.
- We gaan uit van een minimale tussenruimte van 5 meter over het water en 2 meter langs de steiger. De

ruimte die er overblijft wordt eerlijk verdeeld tot een breedte van maximaal 6 en een lengte van maximaal 20 meter.

- Een bestaande kleinere tussenruimte mag ook bij vervanging in stand blijven.

Bovendien is er een zorgvuldig vastgesteld kavelplan gekomen, waar hier en daar een foutje was ingeslopen, maar dat in grote lijnen voldeed.

De woonbotennota had een geldigheidsduur van 10

jaar, dus er moest wat gebeuren. Het stadsdeel besloot om eindelijk een bestemmingsplan te maken voor ons gebied, een prachtig idee. Een bestemmingsplan biedt ons als bewoners wat meer zekerheid. Uiteraard heeft ook hier het VWZ-bestuur zich hard gemaakt om zo goed mogelijke voorwaar-

den voor de bewoners in het bestemmingsplan te laten opnemen. Dit keer werd Bert bijgestaan door Henk Vermaat in het voeren van de - schier eindeloze - onderhandelingen met het stadsdeel. Namens de bewoners heel hartelijk dank voor jullie inspanningen.

Belangrijke dingen zijn bereikt. Het kavelplan werd integraal onderdeel van het bestemmingsplan, met een paar correcties van fouten uit het verleden. Dat is hoogst ongebruikelijk, want met een plankaart voor een bestemmingsplan luistert het nooit zo nauw. De plankaart mag dus afrondingsverschillen hebben, het kavelplan heeft dat niet. Zo worden toekomstige burenruzies (hopelijk) voorkomen. Het heeft nogal wat voeten in de aarde gehad en eindeloze middagen vergaderen met ambtenaren die denken in procedures, niet in oplossingen, maar het is gelukt!

Wat helaas niet is gelukt, is dat onze kavels de bestemming wonen hebben gekregen. Uiteindelijk is de

bestemming ligplaatsen voor woonboten geworden. Het is verschrikkelijk jammer dat de woonbestemming die Stadsdeel Oud Zuid er in eerste instantie op gevestigd had in het definitieve plan weer geschrapt is op uitdrukkelijk verzoek van Rijkswaterstaat, maar gelukkig maakt dat voor de rechten en plichten van de bewoners nauwelijks iets uit. De woonbestemming had meer een symbolische waarde, het was een blijk van erkenning van de gelijke rechten van water- en walbewoners. Alhoewel we het natuurlijk erg jammer vonden dat de bestemming “wonen” op het laatste moment is geschrapt en we daar tijdens de stadsdeelvergadering ook

nog over hebben ingesproken vonden we het niet nodig om op dit punt tegen in beroep te gaan. Op een geven moment moet je ook je zegeningen tellen en vaststellen dat we met dit plan beter af zijn dan met het oorspronkelijke beleid. Met de komst van dit bestemmingsplan zijn de kansen op een geluidscherm in ieder geval niet afgenomen, al met al maakt het voor ons niet echt veel uit, dus heeft de VWZ besloten de zaak niet op de spits te drijven. Het belangrijkste is dat ons bestemmingsplan er is!

Ellen

Levensgevaarlijk kruispunt Amstelveenseweg

IJsbaanpad: Verkeerslichten werken niet, en wat doet de gemeente?

Maandagochtend 21 september, kwart over acht, is het weer raak: de verkeerslichten op het kruispunt Amstelveenseweg – IJsbaanpad werken niet. Honderden fietsers – scholieren, moeders en vaders met kinderen, forensen – moeten tussen het drukke autoverkeer door naar de andere kant van de Amstelveenseweg zien te komen. Afhankelijk van welwillende automobilisten en veel geluk moeten zij een van de gevaarlijkste kruispunten van de stad zien over te steken. De storing van vandaag is geen incident; al eerder dit jaar zijn de lichten meerdere malen uitgevallen. Ondanks het acute gevaar is er politie noch een verkeersregelaar ter plaatse. Sterker nog: het meldpunt om storingen aan verkeerslichten door te geven (020-5972513) kent de oorzaak – een stroomstoring eerder op de ochtend –, maar vraagt vervolgens doodleuk of de melder niet zelf de politie kan bellen (!). Het meldpunt werkt los van de politie en heeft zelf niet de taak dit door te geven aan de politie. Deze lakse houding en gebrek aan effectieve samenwerking lijkt symptomatisch voor de aandacht die gegeven wordt aan één van de blackspots van de stad. Dat het écht niet om een incident gaat blijkt dinsdag 22 september, zelfde tijd: weer werken de stoplichten niet. Het meldpunt zal een monteur sturen. Nee, voor verkeersre-

gelaars kunnen zij niet zorgen.

Naar aanleiding van het dodelijk ongeluk op het Marnixplein in juni dit jaar, publiceerde het Parool een overzicht van de gevaarlijkste kruispunten van de stad (27 juni 2009). Uit een inventarisatie van de Werkgroep Black spots Amsterdam (WBA) blijkt dat in de periode 2006–2008 al zeven ongevallen met letsel op dit kruispunt hebben plaatsgevonden. Niet meegeteld zijn de ongevallen zonder letsel en de bijna-ongelukken waar weggebruikers met de schrik vrijkomen. Om een kruispunt veiliger te maken kunnen soms betrekkelijk eenvoudige maatregelen worden genomen, zo meldt de teamleider Hoofdnetten bij de dienst Infrastructuur en Verkeer en Vervoer. Waarom dit niet gebeurt bij deze blackspot is ons een raadsel. Ernstige ongelukken kunnen voorkomen worden, maar dat vraagt een minder lakse houding en meer betrokkenheid. Als het een keer écht mis gaat, heeft niemand behoefte aan krokodillentranen van de gemeente!

Scholieren moeten het gevaarlijke kruispunt maar zien over te steken

Henriëtte van Eeghen
Inge Epping
Henk Vermaat

Na-druk-gelukbrug

Met de druk valt het reuze mee en van geluk is er weinig te merken!

De planologen leek het zo'n mooi idee: wij bouwen een brug over het Stadiongracht en dan kan bij evenementen in het Stadion een deel van het aankomende en vertrekkende verkeer via een alternatieve route komen. Zo bedacht, zo gedaan. Of de buurtbewoners geraadpleegd werden weet ik niet meer - vrijwel zeker is dat niemand op het Ijsbaanpad er echt op zat te wachten. Maar toch - het plaatsen van een mini-rotonde om al die auto's in goede banen te leiden was blijkbaar de minste van de te overwinnen drempels.

Voor wie nieuw is in de buurt: de naam was oorspronkelijk bedacht voor een boerderij (!) die op de strook tussen de Stadiongracht en het Ijsbaanpad stond. Op de VWZ-website kunt u dat hele verhaal terugvinden.

Het is inmiddels lang geleden dat met de bouw van de brug werd begonnen. In november 2008 was het werk aan de basisstructuur van de brug al klaar, maar er werd toen nog gewerkt aan de wederzijdse opritten.

De Na-druk-gelukbrug op 5-11-2008

In januari van dit jaar was het gros van het werk aan de brug mét opritten al klaar en werd het tijd om de franjes aan te brengen. Op 29 januari mochten we toeschouwen terwijl een gigantische vrachtauto de straat inreed om de zijstukken af te leveren. Op de foto's zien we hoe dat gebeurde.

Aankomst van het eerste stuk

Wordt het meteen aan de brug vastgemaakt?

Welnee ...

Kort daarna werd duidelijk dat er problemen waren, of met het ontwerp of met de fabricage van de stalen steigerwerken. Wij kregen wel eens rondschriften in de bus die het in heel vage termen over 'problemen' hadden, maar daar is niemand wijzer van geworden. Uiteraard deden de roddels de ronde dat er een of ander ontwerp- of fabricagefout roet in het eten had gegoooid en dat het allemaal erg duur uitpakte, maar of daar iets van waar is kunnen wij niets over zeggen.

Het nieuwste bericht geeft aan dat de moeilijkheden nu opgelost zijn en dat men hoopt de brug al voor het einde van 2009 klaar te hebben. Gek genoeg ben ik zelf nog niet naar de andere kant gelopen om te kijken wat er allemaal aan leuke vondsten in die brug zijn verwerkt. Op de laatste foto's die ik gemaakt heb zie ik allerlei interessant ogende snufjes. Stof genoeg voor een leuk artikel in het lentenummer van de Nieuwsbrief!

Dave

KWALITEITCASCO'S VOOR DE ARKENBOUW!

Productieadres (alleen op afspraak):
Loswal
7772 TT Hardenberg

Correspondentieadres:
Schoenerstraat 7
8301 AV Emmeloord
Tel: 0527 252278
Fax: 0527 252277

E-mail: info@betoncasco.nl

HERCULES
Beton casco

Dieren knuffelen op de Schinkeleilanden

Op zaterdag 24 oktober was het zover. Het was een regenachtige dag. Op het 'natuureiland' stond een groot deel van de dag een kinderboerderij. Er was voor deze speciale gelegenheid een reizende kinderboerderij ingehuurd. Er stond een mooi hok met daarin geiten, schapen, kippen, een ezel en twee pony's.

Voor de kleine kinderen was er de mogelijkheid om rondjes te rijden op een van de pony's. In een kleinere kooi zaten allemaal konijnen. De kinderen konden in het hok stappen om de konijnen te aaien. Aan de rand van het water stond een grote witte tent. Daarin stond een tafel met daarop allemaal kleurplaten en kleurpotloden. Daar zaten enkele bekende buurtkinderen te kleuren. Ze werden verwend met een zakje chips en limonade. De limonade kon jezelf 'melken'. Er stond een houten koe die gemolken kon worden. Geen vette rauwe melk kwam er uit haar uiers, maar heuse limonade. Op de tafel lag foldermateriaal om je aan te mel-

den als vrijwilliger om mee te werken op de eventueel toekomstige kinderboerderij.

Waarom stond deze kinderboerderij er?

De reden waarom deze rijdende kinderboerderij er stond, is dat onze buurtgenoot Co Jongkind zich met de werkgroep 'Vrienden van de Kinderboerderij Schinkeleilanden' sterk maakt om een kinderboerderij op een van de Schinkeleilanden te realiseren. Al in 1999 diende het Platform Groene Schinkeloevers een voorstel in voor de inrichting van de Schinkeleilanden. In dit voorstel zat een kinderboerderij met dienstwoning

en een theehuis. Het stadsdeel lijkt het plan niet echt te ondersteunen. Een aantal jaren later bracht het platform opnieuw het plan naar voren en dit idee werd door een groot aantal buurtbewoners gesteund. Daaruit is de werkgroep ‘Vrienden van de Kinderboerderij Schinkeleilanden’ ontstaan. Weer werd er niets mee gedaan. Het plan werd eind 2008 weer opnieuw onder de aandacht van het stadsdeel gebracht. Het lijkt alsof het stadsdeel het plan een nieuwe kans geeft. Ik las dat ze bereid waren om het bestemmingsplan aan te passen om een kinderboerderij met kinderopvang mogelijk te maken. Het plan wordt ondersteund door Stichting Samenwerking Opbouwwerk Oud Zuid (SOOZ).

Ko Jongkind geeft aan dat het een plek moet worden met een grote ruimte waar ook vergaderingen of andere groepsactiviteiten kunnen plaatsvinden. Verstandelijk gehandicapte kinderen kunnen er een plek vinden om te werken of stage te lopen.

Het gegeven dat er nu ligt, is dat er geen subsidie vanuit het Stadsdeel komt en dat de kinderboerderij helemaal ‘self-supporting’ moet zijn. Dat betekent dat de kinder-

Initiatiefnemer Co Jongkind, helemaal in de stemming!

boerderij helemaal zal moeten draaien op vrijwilligers en eventuele investeerders of exploitanten. Daarom is de Werkgroep ‘Vrienden van de Kinderboerderij Schinkeleilanden’ op zoek naar vrijwilligers die het project praktisch en bestuurlijk willen ondersteunen. Heb je zin om dit project te ondersteunen op wat voor manier dan ook of wil je informatie, dan kan je bellen naar Co Jongkind 0639103912.

Marije

SEDW: NIEUWE VERZEKERING VOOR DRIJVENDE WONINGEN

De beste en voordeligste verzekering voor uw woonark!

Voor bezitters van goed onderhouden woonarken hebben wij een nieuw verzekeringsproduct! **De Drijvende Woning Verzekering**. Deze unieke verzekering kent een zeer **complete dekking** tegen een **zeer scherpe premie**.

Afhankelijk van factoren als de bouwjaar, de waarde en de ligging van de woonark wordt een **unieke premie** vastgesteld. Dit speciale tarief geldt voor woonarken tot 20 jaar oud.

Voor een verzekering voor een nieuwe woonark (betonnen bak) met een **herbouwwaarde van € 200.000,-** geldt bijvoorbeeld een **jaarpremie van slechts € 250,-** (excl. 7,5 % assurantie-belasting). De premie verschilt per regio.

De pluspunten van deze verzekering:

- Zeer scherpe premie (gebaseerd op uw situatie).
- All-In dekking inclusief glas, transport en aansprakelijkheidsrisico.
- Gevolgschade eigen gebrek (tot 25 jaar) is verzekerd.
- Ook dekking voor schade door zinken en aanvaring.
- Meerpalen, loopbruggen, steigers en schuurtjes zijn meeverzekerd.
- Extra korting door vrijwillig het eigen risico (standaard € 50,-) te verhogen.
- Pakketkorting bij meerdere verzekeringen.

Uw drijvende woning goed en betaalbaar verzekeren?
Bel voor een vrijblijvende offerte 072 - 540 84 90, ga naar www.sedw.nl
of gebruik onderstaande antwoordcoupon.

SEDW Alkmaar Antwoordnummer 68 1800 VB Alkmaar - www.sedw.nl - info@sedw.nl - 072-5408490

Antwoordcoupon

Ja, ik wil besparen op de premie van mijn woonarkverzekering:

☐ **Stuur mij een offerte.**

☐ **Neem contact met mij op.**

Naam:

Adres: Postcode/Woonplaats:

Telefoonnummer: E-mailadres:

Bouwaard woonark: ☐ Beton ☐ staal Opbouw: ☐ Hout ☐ anders:

Soort dakbedekking: Onderhoudsituatie: uitstekend / goed / matig / slecht

Herbouwwaarde ark: € Nieuwwaarde inboedel: €

Bouwjaar:

Nu verzekerd bij: Tot:/...../20.....

Stuur deze antwoordcoupon naar: SEDW Alkmaar Antwoordnummer 68 1800 VB Alkmaar. U kunt de gegevens ook mailen naar: info@sedw.nl

Barry en Ruth de Wilde wonen aan het IJsbaanpad

Aan de laatste steiger van het IJsbaanpad, op het uiterste puntje wonen Barry en Ruth de Wilde. Ze hebben een prachtig vrij uitzicht op de Schinkel en de Schinkelbrug. In 1966 zijn ze hier komen wonen op een boeiertjalk uit 1894 genaamd 'Libra'. Ze waren net getrouwd. De plaatsen werden toentertijd verdeeld door de politie. Na twee maanden op een wachtplaats aan de Hugo de Grootkade te hebben gelegen, kregen ze hun plek aangewezen aan het IJsbaanpad. Ons doodlopende straatje langs de steigers was toen niet meer dan een zwart, na regenval nogal modderig sintelpad met kuilen. 'Van die paden die je in Afrika ziet,' zegt Ruth. De steigers waren van hout. Die waren 's winters spiegelglad. Dat was allemaal even wennen.

Ruth komt uit Aerdenhout. Haar moeder en oma kwamen kijken naar hun nieuwe ligplaats en waren daar zo van onder de indruk, dat oma thuis in huilen is uitgebarsten. Ze vond het verschrikkelijk dat haar kleindochter op deze plek in een hondenhok moest wonen. Ruth en Barry vonden zelf dat ze prachtig woonden in hun tjalk. Een jaar later werd hun dochter Marieke geboren en twee jaar daarna Cathalijne. Beide dochters geven aan dat ze het fantastisch vonden om op een tjalk te wonen. Er waren allemaal spannende hoekjes zoals het vooronder met slaapkooien en de plek om je te verstoppen was de ruimte onder de stuurhut die was omgebouwd tot slaapkamer van Barry en Ruth. De meiden zelf sliepen in een stapelbed.

Markante persoonlijkheden van steiger zeven

Barry geeft aan dat er toen aan het IJsbaanpad veel mensen woonden die in de samenleving moeilijker een woonplek konden vinden. Bovendien was wonen op het water voor sommigen een heel bewuste keuze. Men voelde zich er vrij en het was toen nog een minder gereguleerde betaalbare woonvorm.

Ruth vertelde dat Joop Takkenberg vroeger een aantal chimpansees in een kooi hield op zijn jachthaven. Hij had ook nog andere dieren zoals kippen, geiten, een

pony en een hond. Op een ochtend hoorden ze de buurvrouw gillen. Er zat een chimpansee op haar toilet. De aap was ontsnapt en door het raampje naar binnen gegaan. Ruth en Barry sliepen in die tijd nog in de stuurhut van hun Tjalk. Op een ochtend werd Ruth wakker en deed de gordijnen open. Daar zag ze een chimpansee aan de televisiemast van de burenslinger. In de jaren 60-70 was Ome Gerrit de postbode. Hij bezorgde alle post. Soms stond op de envelop alleen een voornaam. Maar hij wist iedereen te vinden. Als het koud was dan kreeg hij altijd wel ergens een borreltje. Wat overigens geen beletsel vormde voor het juist bezorgen van de post.

Naast hen woonde mevrouw Grashuis. Zij had de gewoonte om met een bezem heel hard op de steiger

te stampen als er een vliegtuig overkwam, het tijdstip maakte niet uit. Het kwam dus voor dat ze om vijf uur 's morgens stond te stampen. Op een dag hadden twee buurmannen er een beetje genoeg van. Zij pakten ook een bezem en begonnen ook op de steiger te stampen. Mevrouw Grashuis keek opzij en zei 'wat slaan we lekker, hè!'

De heer Munier woonde jaren geleden ook op hun steiger. Hij woonde in een oude Tjalk en had een opvanghuis voor moeilijke jongeren tussen de achttien en vijfentwintig. Jongens die nergens anders geplaatst konden worden. De Tjalk heette 'De tijd zal het leren'. Er woonden soms wel tien tot twaalf jongeren bij meneer Munier. Barry en Ruth geven aan dat ze nooit last hebben gehad. Meneer Munier had een ijzeren discipline. En dat merkte je aan hoe hij de groep leidde. Misschien kwam het doordat hij vroeger kok geweest is bij de KNIL.

Een ander noemenswaardig persoon van de steiger was mevrouw Eriks. Ze was vroeger lerares geweest op de experimentele school van Kees Boeke. Ze wilde tot haar dood in haar eigen ark blijven wonen. Haar man was gestorven in het verzet. Ze was een hele actieve vrouw die op hoge leeftijd nog een kamelentocht in de woestijn maakte. Ze stond altijd vroeg op en begon dan met haar cursus Russisch om daarna weer verder te gaan met gitaarles. De dochters van Barry en Ruth gingen toen ze klein waren ook wel eens langs bij mevrouw Eriks. Gewoon om een praatje te maken. Als Ruth vroeg waarover ze hadden gesproken, dan zeiden ze: 'o, over het leven'. Dankzij de goede zorgen van haar buurman Paul Lichtenbelt kon ze tot haar overlijden op haar ark blijven wonen - over zorg gesproken! Barry merkt op dat er tussen jaren zeventig en tachtig veel meer verloop was. De mensen kochten een ark, maar zodra er kinderen kwamen dan verhuisden ze. Volgens hem was het Ijsbaanpad echt een startersplek geworden. Inmiddels zijn alle arken en tjalken aan steiger 7 vervangen door nieuwe 'hoogbouw' waterwoningen. In onze beginjaren als woonbootbewoner deed de buitenwacht nog wel wat meewarigten opzichte van ons. We werden ongeveer gelijk gesteld met woonwagenbewoners. Nu is deze, onze, woonvorm niet weggelegd voor starters of mensen met een kleine beurs.

Nog meer herinneringen

Vroeger was er op de plek waar nu tennisvereniging De Algemene zit een kampeerterrein. Het Witte Huis was de kantine. 's Winters werd het terrein omgetoverd tot ijsbaan. Daar heeft ons pad zijn naam ook aan te

danken. Vooral de camping kan Ruth zich goed herinneren. Als ze terugkwamen van vakantie dan stond de camping nog vol en dat zorgde ervoor dat Ruth het vakantiegevoel makkelijk kon vasthouden.

Het vakantiegevoel werd bij de beide dochters op een andere manier opgeroepen. In de jaren tachtig werden de houten steigers vervangen door betonnen. Dat betekende dat een alle arken tijdelijk moesten verhuizen. De ark van Barry en Ruth verhuisde naar de eerste steiger. Ze kregen een plek helemaal aan de straatkant. Zoals altijd aten ze op hun terras. Maar waar gewoonlijk schepen of eendjes te zien waren, liepen nu veel mensen langs en reden auto's voorbij. De dochters hadden echt het gevoel dat ze op een camping zaten.

Begin jaren tachtig kwamen hun beide dochters op een leeftijd dat ze naar de disco wilde gaan. Ruth stond angsten uit. Het Ijsbaanpad was heel slecht verlicht in die tijd en lag erg afgelegen. Echt lekker slapen deed ze niet in de weekends. Pas als beide dochters weer veilig thuiskwamen, kon ze rustig slapen.

Dagelijks wonen aan het Ijsbaanpad

Toen Barry en Ruth hun tjalk kochten was er geen bank die een hypotheek verstrekke voor het kopen van een boot of ark. Je kon je boot of ark financieren met een persoonlijke lening tegen een hoge rente. In de beginjaren dat Barry en Ruth hier kwamen wonen was er water en elektriciteit aanwezig op de steigers, maar gas niet. Verwarming ging via olikachels. Op de steiger stond een tank gevuld met olie. De broer van Jan Verduyn, die vroeger op de kop van steiger zes woonde, was olieboer en leverde de olie. Koken deed je op Butaangas of petroleum.

Het leven in een tjalk was toch wat minder comfortabel en klein voor vier personen. Verhuizen naar de wal was geen optie. Ze wilden een nieuwe ark. Tegenwoordig is het erg 'hot' om een nieuwe ark te laten bouwen. Maar in 1974 was het bijzonder. Ze hadden gehoord dat de gebroeders Brauwer in Vinkeveen goede arken bouwde. De bouwer bouwde alleen arken die bestonden uit een verdieping. Daar was een reden voor. De arken werden gebouwd in zijn bouwplaats, maar moesten om op de plaats van bestemming te komen onder een vast brug door. Barry had zelf het ontwerp voor hun ark gemaakt. De ark werd ruim, maar bestond uit een enkele verdieping. Met veel ramen, ook aan de steigerkant. Dat zie je echter nu niet zo vaak meer bij nieuwe arken. Ze wonen nog steeds met veel plezier in hun ark op 'ons' Ijsbaanpad.

Marije

Schip op het Buitenij vergaan - 400 jaar geleden

Het begon eind september met een kort bericht in de Echo: in de tweede week van september was er een scheepswrak gevonden tijdens baggerwerkzaamheden in het Buitenij. Het scheepje, dat inmiddels nogal breekbaar was geworden, werd al op de bodem door duikers in drie stukken gezaagd, waarna de losse stukken in Zeeburg op het droge konden worden gelicht. De stadsarcheologen zouden het schip bestuderen en vervolgens weer aan het meer teruggeven, maar wel op een andere plek, waar het niet in de vaargeul zou liggen.

Er werd op zaterdag 3 oktober een open dag gehouden, waarbij de archeologen de bezoekers zouden vertellen over het schip en wat zij ermee van plan waren. Dat leek mij leuk om mee te maken en zo besloten zo gebeurd.

Op de dag bleek ongeveer het afschuwelijkste weer te heersen dat je in Nederland tegenkomt. Grijs wolken, gierende zuidenwind, continue spetters regen. Om het nog bonter te maken, had de gemeente een plek op de oostelijkste hoek van het Zeeburgeiland gekozen om de stadsarcheologen hun werk te laten doen. Vlak ten zuiden van die locatie tussen de IJdijk en de S114 richting IJburg, heeft de gemeente een zanddepot neergelegd, dat een metershoge berg zand rijk is. De weergoden hadden kennelijk besloten om juist die dag, die hele berg zand het IJ in te waaien en dat op supersonische snelheid. Zo werden alle bezoekers en de onthalande archeologen gezandstraald. De meesten waren nog dagenlang bezig om het zand uit hun haar, sokken, schoenen, overige kleding, neus en oren kwijt te raken. Als je 't niet gelooft, ga dan maar googlen naar de blogs van andere bezoekers!

Bouwjaar 1585 (geschat)

Afgezien van het vieze weer was dit een bijzonder leuke ervaring! Het oude schip werd (zonder kettingzagen, accuboren en dergelijke) gebouwd uit hardhout dat vermoedelijk in Westfalen in 1584 werd gekapt. Hoe weten ze dat? Door de groeiringen in het hout te vergelijken met weerarchieven

Bijna niet te geloven, hoe uniform de gaatjes in de 'bun' van het schip zijn geplaatst! Menig moderne timmerman zou het met een boorstandaard minder mooi hebben gemaakt. Merk ook op hoe netjes de gaten zelf zijn. Kennelijk met een zeer goed onderhouden, scherpe boor gemaakt.

Vermoedelijk was geïmporteerd hardhout in die tijd duur en uiteraard geen serieproduct. Een scheepsbouwer moest het doen met wat hij voorhanden had. Hier zien we hoe ribben met de juiste buiging werden gemaakt, de ene keer uit een vork en de andere keer uit een gebogen tak.

uit die tijd en met de ringen in andere houten voorwerpen waarvan de maakdatum via documenten bekend is.

Het schip werd een 'waterschip' in de Echo genoemd. Omdat ik niet wist wat dat betekent, heb ik het bij de deskundigen gevraagd. Misschien ten overvloede geef ik de clou door: dit waren scheepjes die werden gebruikt om vers in de Zuiderzee gevangen vis nog zwemmend naar de markt in Amsterdam te brengen. Er werd een vrij groot gedeelte van het ruim afgescheiden van de rest en in dat gedeelte werden gaatjes in de bodem geboord zodat het vaarwater er doorheen kon vloeien. Daar werd de visvangst ingegooid en zó levend gehouden tijdens de vaart naar de markt.

Bijna alle verbindingen in het schip zijn met houten duvels gedaan. Op maar een paar plaatsen zag ik de resten van een (inmiddels weggeroeste) ijzeren bout. De duvels zien er bijna gloednieuw uit!

Overzicht van het wrak, met het zanddepot in de achtergrond. Zie hoe een wolk stuifzand op ons afkomt!

Het vermoeden is dat het schip op de vaart naar huis verging, want de 'bun' zoals dat heette zat nog vol met vissengraten toen het wrak werd ontdekt. Ook in het schip zijn diverse andere, interessantere voorwerpen gevonden. Heel nuttig voor de archeologen was een munt met een nog leesbare datum: 1596. Het achttien meter lang scheepje zal dus een jaar of tien dienst hebben gedaan. Frappant vind ik dat: die boot was bijna even lang als het schip waarop ik woon (21 meter) maar als je z'n verteerd en verdeeld skelet daar zielig op het strand ziet liggen lijkt-ie een stuk kleiner!

Eindverslag

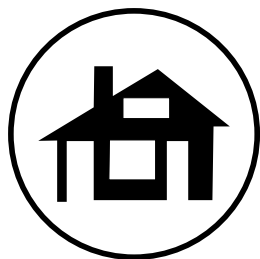
In het artikel in de Echo stond dat de archeologen tot half

oktober bezig zouden zijn met het bestuderen van het schip, waarna een rapportage van hun bevindingen gepubliceerd zou worden. Toen ik merkte dat het inmiddels bijna zes weken later was heb ik via de website van BMA (lees: [Amsterdams] Bureau Monumenten en Archeologie) een informatieverzoek gedaan en tot mijn verbazing kwam er heel prompt antwoord terug van het hoofd van de afdeling Archeologie bij BMA. Deze Jerzy Gawronski vertelt dat het onderzoek inderdaad afgerond is en dat het verslag in de maak is, maar nog even op zich laat wachten.

Dat het schip uiteindelijk weer in het water wordt opgeborgen heeft te maken met het feit dat hout veel langer meegaat als er geen lucht bij kan komen (denk maar aan die ruim vierhonderd jaar al!). Jerzy vertelt dat er een plaats is gekozen langs de strekdam aan de IJburg-kant van het water ten oosten van Zeeburg. Het kerkhof (ofwel depot) wordt met boeien gemarkeerd en zal plaats moeten bieden aan meer vondsten zoals deze. Het wachten is op de nodige vergunswaterstaat. Als alles goed gaat kan het wrak er rond half december terecht.

Als het onderzoeksrapport klaar is wordt jullie Nieuwsbrief-redactie ervan op de hoogte gesteld. Verwacht dus in een van onze uitgaven in 2010 een vervolgverhaal!

Dave

W. VAN DUIN

SCHILDERWERKEN

LEVERANCIER VAN O.A. HISTOR EN PROFESSIONELE VERNEN VAN

Tevens:

• wandafwerking • kleuradviezen • isolatiebeglazing • zonwering

10% korting voor VWZ leden!

Hoofddorpweg 28 • 1058 PC Amsterdam • Telefoon: 020 - 617 04 95 • Fax: 020 - 615 39 06

Een kerstbespiegeling

Zo is het volop zomer - en wat voor zomer dit jaar! - zo gieren de herfststormen je weer om de oren en is het donker, nat, guur en nog eens donker. Ik krijg altijd helemaal de kriebels van mensen die dan enthousiast reppen van frisse boswandelingen, knusse lange avonden en gezellig samenkruijen bij de kachel. Brrrr...

Maar toch kan ook ik mij niet onttrekken aan de neiging om met dit weer eens lekker te gaan zitten bespiegelen. Te filosoferen over de wereld en de plaats daarin die ik en anderen daarin innemen. Van alles komt dan voorbij, de economische - of kredietcrisis, de klimaatcrisis en je voetafdruk, een medemens in nood of gewoon in de shit, de groeiende intolerantie voor mensen die het net even anders doen dan jij, de politiek die steeds meer de weg lijkt kwijt te raken. Kortom, uitstekend materiaal om je herfstdipje in een heuse winterdepressie te laten evolueren.

Aangezien ook ik, ondanks dat ik met m'n glas wijn in de hand naar het knappend haardvuur zit te staren, geen pasklare oplossingen kan bedenken waarmee de hele wereldproblematiek opgelost kan worden, wil ik deze bespiegeling eens heel klein houden. Gewoon even een kort moment van aandacht voor iemand die ik in de zomer bijna dagelijks tegenkwam en die van de aardbodem verdwenen lijkt

te zijn. Ik heb het over onze adoptiefsteigerbewoner Stef. Hij was er altijd. Eten bij Rolf, klussen bij Fulco, de pc van Anton restaureren, lekker varen met het bootje dat hij hier heeft liggen. Z'n vader kwam hier de soep brengen, want zo'n jongen moet toch eten...

En toen was de boot van Fulco klaar, de pc van Anton deed het weer en Rolf heb ik ook al in geen tijden gezien. Met de omslag in het weer, verdween ook Stef van onze steiger. Waar zou hij zijn? Ik weet eigenlijk helemaal niets van hem. Geen idee waar hij woont. Geen flauw benul wat hij doet, of hij werk heeft of niet, en wat hij dan doet of zou willen doen. Gek he? Je went zo snel aan de aanwezigheid van een ander dat je hem eigenlijk niet helemaal meer ziet. Tot ie weg is. Zonde eigenlijk. Nou ja, Stef is in de lente vast gewoon weer terug. Hoe zit dat met degenen om u heen?

Ellen

Wie voor kwaliteit kiest ...

Spruyt

ARKENBOUW

Windas 6, 8441 RC Heerenveen

Bel vrijblijvend voor informatie: 0513-671284

Kerstuitjes 2009 in de buurt van Amsterdam Zuid

Zondag 20 december

- **Het Amsterdamse bos, In het bezoekerscentrum De Molshoop (tegenover de Grand café de Bosbaan) Maak je eigen kerstverhaal van 14.00 en 15.00 uur**

• Er waren 7 sterren en die hadden allemaal een taak, 1 was er vergeten wat zijn taak was en ... Op deze zondagmiddag maken we ons eigen kerstverhaal. Het kan het verhaal zijn van de 7 sterren of een zelf bedacht verhaal met eigen gemaakte tekeningetjes en versieringen.

O.l.v. Helena van Duin Er zijn 2 rondes, 15 kinderen per ronde.

Meer informatie via 020-5456100 tussen 12.00 en 17.00 uur

- **Poppentheater in Amstelveen, Amstelveens Poppentheater | Wolfert van Borsselenweg 85a | 1181 PH Amstelveen | 020-6450439**
Newton of de Appel die naar de Maan viel (vanaf 6 jaar) Ila van der Pouw

€ 7,00, aanvang 14.30 uur

In deze magische poppentheatervoorstelling leren we alles over het wonderlijke leven en werk van de beroemde wetenschapper Isaac Newton, zijn huishoudster, zijn kat, zijn bulldog en een droomfluisteraar.

Isaac Newton toonde aan dat zwaartekracht bestaat, maar hoe kan een appel dan naar de maan vallen...?

Meer informatie: <http://www.primarima.nl>

- Reserveren voor de voorstelling van zondag 20 december 2009 kan vanaf zondag 22 november 2009.

Dinsdag 22 december

- **Poppentheater in Amstelveen, Amstelveens Poppentheater | Wolfert van Borsselenweg 85a | 1181 PH Amstelveen | 020-6450439**

De draak die niet vuur kon spuwen (vanaf 4 jaar), Wijnand Stomp

€ 7,00, aanvang 14.30 uur

In Vuurland leven een levensgrote draak en een mol-
lige koning die moeilijk kijkt. De koning is boos omdat
de draak niet kan vuur spuwen en stuurt hem weg.

De draak huult dikke tranen en beklimt de Vuurberg
en vraagt of zij hem kan leren vuur spuwen. Zal het
hem lukken om een vurige Draak te worden? Wijnand
Stomp daagt met zijn fysieke speelstijl en veranderende
personages de kinderen uit om het verhaal mee te ver-
zinnen.

- Reserveren voor de voorstelling van dinsdag 22 de-
cember 2009 kan vanaf dinsdag 24 november 2009.

Woensdag 23 december

- **Het Amsterdamse bos, In het bezoekerscentrum De Molshoop (tegenover de Grand café de Bosbaan) Schemer schimmen, 15.30 tot 17.00 uur**

Een speelse en spannende excursie in de avondsche-
mering. Speciaal geschikt voor kinderen en ouders zijn
natuurlijk ook van harte welkom. Leeftijd: 7 t/m 11
jaar. O.l.v Bart de Koning en er mogen 12 kinderen
mee. Aanmelden via 020-5456100 tussen 12:00 en
17:00 uur

Donderdag 24 december

- **Het Amsterdamse bos, In het bezoekerscentrum De Molshoop (tegenover de Grand café de Bosbaan) Kerststalletje maken, 14.00 tot 16.00 uur**

Maak van een oude schoenendoos en natuurlijk ma-
teriaal een eigen kerststal. Maak een mooi kampvuur
van mos, een eik of een palmboom van een mooie
tak. O.l.v. Miriam Klinkhamer. Inloopactiviteit.

Meer informatie via 020-5456100 tussen 12.00 en
17.00 uur

Vrijdag 25 december

- **RAI, Amsterdam RAI Evenementenlijn: 0900 267 83 73**

Apassionata

Europa's meest succesvolle familie showevenement

met paarden zal deze kerst opnieuw een wervelende show bieden met meer dan 40 paarden, Europa's beste ruiters, prachtige muziek en gigantische special effects. Laat je bevangen door een avond vol van magische momenten en veel emotie.

Tijden: 25, 26, 27 december

Aanvang: 14.00 uur, de show start om 15.00 uur

Prijzen: Rang 1: € 64,90, rang 2: v 53,90, rang 3: € 38,59. Kinderen krijgen € 5,00 korting

Zaterdag 26 december

• Het Concertgebouw, Concertgebouwplein 10 1071 LN Amsterdam

Kinderconcert in de Grote Zaal

Aanvang: 11.30 en 14.15 uur

Eva Poppink, e.a. - Joop Stokkermans, componist -
Ivo de Wijs, tekst

Voor prijzen en precieze tijden zie: www.concertgebouw.nl

Dinsdag 29 december

• Apejong! (vanaf 6 jaar), Theater- groep Lakon

€ 7,00, aanvang 14.30 uur

De kleine orang-oetan Hanoman

wordt door het straatjongetje Anton

gered uit het café waar hij iedere avond moet optreden. De twee merken dat ze elkaar kunnen helpen om te overleven. Apejong! is een voorstelling met poppentheater en maskers. De voorstelling handelt over vriendschap en opkomen voor jezelf en anderen. Bovendien worden in het stuk de ontbossing in Indonesië, de positie van de orang-oetan en die van straatkinderen aan de kaak gesteld.

- Reserveren voor de voorstelling van dinsdag 29 december 2009 kan vanaf dinsdag 1 december 2009.

Woensdag 30 december

• Het Amsterdamse bos, In het bezoekerscentrum De Molshoop (tegenover de Grand café de Bos- baan) Ontdekkingsreizen, aanvang 14.00 uur

De kinderen gaan als ontdekkingsreizigers het bos in.

Om in de jungle te overleven moet je dingen leren.

Bijvoorbeeld op boomstammen balanceren, een hut bouwen, diertjes zoeken onder de schors, katapult schieten en schatzoeken. Ontdekkingsreizigers hadden geen camera's. De jonge ontdekkingsreizigers maken schilderijen van modder, blaadjes en bloemen. De ontdekkingstocht duurt twee uur. O.l.v. Bart de Koning. Start bij Bezoekerscentrum.

Aanmelden via 020-5456100 tussen 12:00 en 17:00 uur

- Vaste expositie

- Kom op ontdekkingstocht in het 'Bos op Zolder'.

In deze vaste tentoonstelling op de bovenverdieping van het bezoekerscentrum kun je alles wat buiten in het bos gebeurt, binnen zien en beleven. Zo zijn er themabomen, pratende paddenstoelen en zingende vissen. Ook kun je doctor Boomstronk helpen de bomen hun werk goed te laten doen.

Er is een speurtocht voor kinderen die het mogelijk maakt de tentoonstelling op een intensere manier te beleven.

- Speurtocht

- Een speurtocht buiten voor het hele gezin. Bij de balie af te halen (Borg € 10). Hier te downloaden: Herfstspeurtocht.

Geluidsflits

Dankzij de inspanningen van het VWZ-bestuur zijn er vanuit onze buurt 80 zienswijzen binnengekomen die elk op hun eigen wijze pleiten voor een geluidsscherm. Een meer dan uitstekend resultaat, gezien de 180 boten die ons dorp rijk is. Ook 30 anderen hebben een zienswijze ingediend, dus er is veel, heel veel, werk te verrichten om die allemaal

op argumenten te beantwoorden. De boodschap lijkt aangekomen. Nu is het wachten op wat er gebeuren gaat. En op de resultaten van de geluidsmetingen. We houden ons hart vast en de oordopjes nog maar even in. Want dit gaat nog lang duren.

Ellen

Kleurplaat

Vereniging
Woonschepen Zuid
wenst je prettige
feestdagen &
een gelukkig 2010!

Mini-Enschede bij ons in de buurt

Op zondag 22 november is vroeg in de morgen brand uitgebroken in een loods op het industrieterrein achter het Haarlemmermeerstation. Buurman Jacob Schelvis had het meteen in de gaten en maakte deze nogal spectaculaire foto. In de Echo lazen we dat, ondanks de hevigheid van de brand, er niemand gewond werd en dat hij niet overgeslagen is naar de benzinepomp. Volgens de verantwoordelijke wethouder had het gebouw door degene die het vuurwerk er had opgeslagen, allang ontruimd en verlaten moeten zijn. Vermoedelijk wordt nader onderzoek gepleegd.

Dave

CAPAAN & FALKEISEN

Scheepsmakelaardij

taxaties

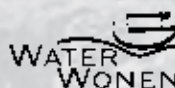
maritiem advies

makelaardij

beëdigd taxateurs

Overdiemerweg 18
1111 PN Diemen
telefoon 020 4700800
fax 020 4700801
mobiel 06 55712142
e-mail: info@cafa.nl
internet: www.cafa.nl

CAP BOAT SERVICE
sinds 1973

Nieuwe speelplaats aan de Jachthavenweg

Op 21 november was het even zeldzaam mooi najaarsweer en ik besloot even te gaan kijken of er werkelijk door kinderen op de nieuwe speelplaats gespeeld wordt.

Dat viel aardig mee! De kinderen die ik daar trof waren van tenminste twee verschillende groepen die er los van elkaar waren gekomen.

Bij de benen gaan hangen ... leuk maar het kan tot problemen leiden!

Stel je voor, je schatje tot ruim drie meter hoogte in de boom geklommen ...

... of nog bonter, via een zelfbouw- en -bedienings 'lifi' tot ruim vijf meter hoogte gehesen!

Onderweg naar huis viel het me op dat er in de loop der jaren diverse oudere doe-het-zelf 'speeltoestellen' langs de Jachthavenweg zijn gekomen. Zijn deze vindingrijke, leuke, maar nogal link ogende gevallen mede aanleiding geweest om een officiële speelplaats aan te vragen?

Dave

Blindstroom

Het bewijs dat de 6 Watt niet alleen gehaald, maar zelfs overtroffen wordt! De VA-waarde van 10,6 zou op zogenaamde 'blindstroom' duiden, maar dat klopt in dit geval niet.

Wat bedoelen we met de kreet 'blindstroom'? Bepaalde apparaten trekken (wissel)stroom die niet precies synchroon met de (wissel)spanning wisselt. Zo kan het dat om tot 6 Watt te komen meer stroom gebruikt wordt dan bij 6 Watt strikt nodig is. Deze extra stroom

draagt niet bij in het vermogen dat de lamp verbruikt. In

het transport over de transmissielijnen van de centrale naar uw stopcontact geeft de extra stroom echter wel transportverliezen.

Blindstroom komt in twee soorten, capacitief en inductief. Blindstroomverliezen kunnen geneutraliseerd worden

als deze twee soorten in gelijke mate aanwezig zijn. Mijn energiemonitor geeft normaliter aan met welke soort blindstroom ik in voorkomende gevallen te maken heb.

Het valt mij op dat het in dit geval niet lukt om dat aan te geven. Voor mij is dat aanleiding om een proef te doen met een serieweerstand. Deze geeft juist een stroomsterkte aan die met 6 watt overeenkomt.

Serie-weerstand: 26 ohm

Gemeten spanning over weerstand: 0,70 plm. 0,01 Volt
(wordt iets lager naarmate de lamp opwarmt)

$\text{Stroom} = 0,70 : 26 = 0,0269 \text{ Ampère}$

Lijnspanning: 225 Volt

$\text{Vermogen} = 225 \times 0,0269 = 6,06 \text{ Watt}$

Conclusie: de stroomsterkte komt juist wel overeen met 6 Watt.

Mijn vermoeden is dat de valse blindstroommeting waarschijnlijk veroorzaakt wordt door de manier van spanningreductie in de lamp. Dit wordt namelijk gedaan door elektronisch knippen van de golven van de wisselspanning, wat verwarring veroorzaakt in de (digitale) manier om stroom te berekenen in de energiemonitor.

Redactie

Marije van den Hoek, Dave Schmalz, Ellen Walthuis, Helga van Wegen.

Verder werkten mee:

Henrëtte van Eeghen, Inge Epping, Henk Vermaat
Marc Dekker, Hanneke Folgering en Susan Sukkel.

De VWZ Nieuwsbrief is een uitgave van de
Vereniging Woonschepen Zuid.

Het correspondentieadres van de Vereniging is:
Ijsbaanpad 74E
1076 CW Amsterdam

website: www.vwz-amsterdam.nl

e-mailadres redactie: nieuwsbrief@vwz-amsterdam.nl

e-mailadres bestuur: vwz-bestuur@vwz-amsterdam.nl

e-mailadres website: website@vwz-amsterdam.nl

e-mailadres Lieve Wilbert: wilbert@vwz-amsterdam.nl

Voor commerciële advertenties kunt u contact
opnemen met:

Dave Schmalz

Ijsbaanpad 62 E,

1076 CW Amsterdam

E-mailadres: dave@vwz-amsterdam.nl

Kleine advertenties van VWZ-leden zijn gratis.

Hans Willemssen Adviesbureau Woonarken Nederland

Bemiddeling bij:

*Aan- en verkoop
Financieringen
Taxatie en Bouwbegeleiding*

*Hans Willemssen
Adviesbureau Woonarken Nederland*

*Lange Muiderweg 530-s 1382 LC Weesp
Telefoon 0294 - 450752 Telefax 0294 - 450751
Mobiel 06 - 53660559*

www.awn.nl